

**Мастер
Красок**
Сообщество художников

Вы — художник? Присоединяйтесь к нам!

Создайте свою галерею и делитесь творчеством

[Галереи](#) · [Конкурсы](#) · [Общение](#)

Перейти

БЕРЕЗИНА АНАСТАСИЯ АЛЕКСАНДРОВНА

логин: пароль:

Запомнить [Регистрация](#) [Напомнить пароль](#)

	АВТОРЫ	КОЛЛЕКЦИИ	СЕГОДНЯ	БИБЛИОТЕКА	ДЛЯ ХУДОЖНИКОВ
О проекте	Авторские галереи	Творческие объединения	Последние поступления	Публикации	Товары и услуги
Правила	Рекомендуем	Коммерческие галереи	Обсуждения	Ресурсы по искусству	Учебные учреждения
Помощь	Избранное	Собрания	Ближайшие выставки	Рейтинги	Форум
Найти	Классики	Музеи	Список авторов		

[На главную](#) > [Авторские галереи](#) > [Березина Анастасия Александровна](#) > [Об авторе](#)

Монументально-декоративні якості станкових творів Галини Зубченко | [Назад](#)

Анастасия Ярошевич

Монументально-декоративні якості станкових творів Галини Зубченко

Мистецькі вподобання Г.Зубченко визначились на початковому етапі її становлення як художника завдяки навчанню у бойчукіста О.Кравченка. Він сприяв розвиненню у Г.Зубченко стійкого інтересу до вітчизняного фольклору, котрий яскраво виявився у період здобуття професійної освіти у Київському державному художньому інституті у 1950-ті роки. У цей час збираючи матеріал для написання дипломної роботи вона часто виїздила на пленери у Крапати, де вивчала звичаї та побут місцевого населення. Г.Зубченко найперше цікавили риси традиційності, що збереглись у віддалених гірських районах [1].

Цінуючи фольклор художниця від початку тяжіла до декоративізму та етнографічності у творчості. У пошуках власного стилю працювала у реалістичній манері акцентуючи увагу на насиченому, яскравому кольорі притаманному народним виробам і вбранню. У роки навчання та на початку самостійної творчості Г.Зубченко виявляла національні якості у творі передусім через сюжет і атрибути [2]. Відповідною мистецьким прагненням молоді художниці виявилась концепція послідовника бойчукізму Г.Синиці, що остаточно визначила характер художньої мови Г.Зубченко. Типові для ранньої творчості реалістичні форми набули рис монументально-декоративних. Мистецька концепція Г.Синиці посилила зв'язок творчості художниці з бойчукізмом через орієнтацію на фольклор, надання переваги у композиції коловим ритмам, активному використанню лінії. Сприймавши мистецьку концепцію Г.Синиці, вона розвивала її принципи протягом усього творчого життя. Г.Зубченко перейняла притаманне Г.Синиці розуміння кольору в його образно-символічній сутності подібне до сприйняття барв народними майстрами.

Робота над колективними монументальними проектами спочатку у групі Г.Синиці, а згодом В.Зарецького заклала основу майбутньої станкової та монументальної творчості Г.Зубченко. У творах виконаних після розірвання творчих стосунків з учасниками груп монументалістів художниця певний час працювала поруч із чоловіком - митцем Г.Пришедьком спираючись на поради більш досвідченого майстра – Г.Синиці. Саме його творам за стилістикою, композицією та кольоровим ладом подібні станкові полотна, монументально-декоративні станкові панно і монументальні проекти виконані Г.Зубченко протягом другої половини ХХ століття.

Яскравим прикладом монументально-декоративної манери художниці є її твори, що зберігаються у фондах Музею української літератури м. Києва – триптих "Весняні гони", що за образами, стилістикою та колоритом дуже подібний до донецьких мозаїк середини 1960-х років і, відповідно, близький до них за часом створення й олійне станкове полотно "Вічність" 1995-го року.

Триптих "Весняні гони" складають монументально-декоративні композиції виконані гуашшю з контурною лінією на основі соломки на тонованому папері. Твори мають значно видовжений горизонтальний формат. Головне панно відрізняються кольоровими акцентами та виразнішими тоновими контрастами. Панно сюжетно і формально пов'язані з мозаїчними композиціями в оздобленні екстер'єру донецької школи # 5. Особливо з першою мозаїкою оповідного циклу, що символічно зображає зміст праслов'янського міфу про творення життя. Горизонтальні композиції Г.Зубченко побудовані на основі орнаментального ритму - повторень образів птахів на тлі неба та

декоративно вирішених небесних тіл. Зображення птахів точно повторюють форму першоптаха донецької мозаїки і сокола-борівітра мозаїчного панно в інтер'єрі ресторану м. Маріуполя. Характер вирішення сонця також збігається з однією з мозаїки донецької школи # 5. Горизонтальний рух птахів спрямований до сонця та від нього як центру композиції основного панно триптиху. Рух підкреслює горизонтальний формат.

Тонально-кольоровий лад "Весняних гонів" побудовано на типовому для вітчизняного фольклору гармонійному поєднанні протилежностей, що активно використовував у власній творчості Г.Синиця. Колорит основного панно сполучає жовтогарячі та блакитні відтінки у побудові тла і темні тони різноманітних коричневих – в основних пташиних формах. Другорядні композиції демонструють більший контраст у вирішенні тла, як сполучення синіх і вохристо-коричневих кольорів, що згладжує контраст основного зображення по відношенню до тла. Основні кольори доповнюють відтінки складного вибіленого зеленого та фіолетового. Об'єднавчою є вохриста барва тонованого паперу. Тло побудоване на основі поєднання зображень космічних об'єктів – планет, орбіт, супутників, зірок та їх променів. Воно уособлює безмежний простір, проте вирішено площинно через переплетення геометричних форм: трикутників, хвилястих ліній, складної системи кіл й еліптичних структур. Центральне панно виділено не лише кольором, але й застосуванням соломки у якості контура, що додає виразності завдяки фактурності та поєднанню матової фарбованої поверхні і блиску соломки. Пташині образи центрального панно вирішені через більш насичені, яскраві кольори ніж у другорядних. Концентричні кола утворені променями, що розходяться від сонця та повторення основних елементів створює враження цілісної композиції. Споріднені ритми, колорит та стилістика об'єднують три панно як єдине ціле.

Олійне полотно "Вічність" 1995-го року доводить незмінність виробленої протягом 1960-х років манери. Твір дає вирішення однієї з вічних тем – материнства, - через національний образ матері та дитини. Національне звучання композиції організоване завдяки використаним атрибутам (народні строї, орнаментика, писанка у руці дитини) і посилено тонально-кольоровим рішенням, характером побудови композиції. Народні костюми не передають точних деталей строю. Вони є творчою інтерпретацією, узагальненим образом. Тему продовження роду підтримує зображення розписного яйця-писанки, що виступає у якості символу зародження життя.

Загальне вирішення композиції площинне. За відсутності просторовості тло створює символічне зображення полів і неба. Композицію організує виразний колоподібний рух. Зображення побудоване на округлих формах. Геометричні форми спрямовані по колу, що заповнюють простір навколо постатей матері та дитини підкреслює округлі форми жінки – зімкнені у коло руки, округлі плечі, обличчя, складки одягу. Олійної техніки виконання не розкриває можливостей матеріалу та нагадує темперне письмо. Декоративність простежується як у формах, так і у колориті та посилена виразним темним контуром. Таким чином, олійний твір вирішений як монументально-декоративне.

У творі зберігається типова для Г.Зубченко контрастна кольорова гама. Холодне тло в якому переважають зелені та сині барви протиставлене зображенням у теплих кольорах постатям. У людських постатях переважають відтінки вохри, жовтого, рожевого і червоного. Локальність кольору підкреслює площинність вирішення композиції. Контрастність світлих фігур на темному тлі чітко розмежовує головне і другорядне. Вирішення обличчя подібне до образів українських народних ікон - образ селянки з дитиною уподібнюється іконописним образам Богородиці з немовлям.

Аналіз творів написаних із різницею майже у три десятиліття доводить незмінність творчої манери Г.Зубченко. Збереглось монументально-декоративне вирішення композицій. Вплив бойчукізму та мистецької концепції Г.Синиці простежується у наданні переваги колоподібним рухам, симетрії, зв'язку з вітчизняним фольклором. Характерна поліконтрастність у побудові творів – синтез кольорових, тональних і формальних контрастів. Також, незмінною залишилась орієнтація на образне розуміння кольору, насиченість і яскравість барв.

Література

1. Marchenko T. Ukrainian Carnations of Halyna Zubchenko, <http://www.wumag.kiev.ua>
2. Корч В. Згадюю...// "Артанія" Книга 15, число друге. – 2009. – С. 57 – 63

[Скачать оригинал](#)

[Хостинг ФОТО](#)

